

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-378/14

**Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen
prieš
Tomislaw Trapkowski**

(*Bundesfinanzhof* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 — 67 straipsnis — Reglamentas (EB) Nr. 987/2009 — 60 straipsnio 1 dalis — Išmokų šeimai skyrimas santuokos nutraukimo atveju — Sąvoka „susijęs asmuo“ — Valstybės narės teisės aktas, pagal kurį išmokas vaikams numatyta skirti tam iš tėvų, kurio namuose vaikas auga — Šio iš tėvų gyvenamoji vieta kitoje valstybėje narėje — Šio iš tėvų prašymo skirti išmokas vaikams nepateikimas — Galima kito iš tėvų teisė prašyti skirti šias išmokas vaikams“

Santrauka – 2015 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Socialinė apsauga — Darbuotojai migrantai — Šeimos išmokos — Darbuotojas, kuriam taikomi valstybės narės teisės aktai — Kitoje valstybėje narėje gyvenantys šeimos nariai — Teisės į išmokas šeimai pripažinimas asmeniui, gyvenančiam kitoje nei išmokas mokančios valstybės narės teritorijoje — Leistinumai, jei laikomasi kitų nacionalinėje teisėje nustatytų minėtų išmokų skyrimo sąlygų — Nacionalinio teismo atliekamas vertinimas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnis ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalis*)

2. *Socialinė apsauga — Darbuotojai migrantai — Šeimos išmokos — Darbuotojas, kuriam taikomi valstybės narės teisės aktai — Kitoje valstybėje narėje gyvenantys šeimos nariai — Kitoje valstybėje narėje gyvenančio vieno iš tėvų prašymo gauti išmokas šeimai nepateikimas — Aplinkybės, pagrindžianti išmokas mokančioje valstybėje narėje gyvenančio vieno iš tėvų teisę į minėtas išmokas — Nebuvimas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalis*)

1. Reglamento Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnio 1 dalies antrą sakinį reikia aiškinti taip, kad dėl šioje nuostatoje numatytos fikcijos teisė į išmokas šeimai gali būti pripažinta asmeniui, negyvenančiam valstybės narės, kuri kompetentinga skirti šias išmokas, teritorijoje, jei yra įvykdytos visos kitos nacionalinėje teisėje nustatytos minėtų išmokų skyrimo sąlygos, o tai turi nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Iš kartu nagrinėjamų Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnio ir Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalies aišku, kad, viena vertus, asmuo turi teisę prašyti išmokų šeimai už savo šeimos narius, kurie gyvena kitoje, o ne šias išmokas mokėti kompetentingoje valstybėje narėje, ir, kita vertus, galimybė

pateikti prašymą dėl išmokų šeimai pripažįstama ne tik asmenims, gyvenantiems išmokas šeimai mokėti privalančioje valstybėje narėje, bet ir visiems „susijusiems asmenims“, kurie turi teisę prašyti šių išmokų, tarp kurių yra ir vaiko, už kurį prašoma skirti išmokas, tėvai.

(žr. 38, 41 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Reglamento Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnio 1 dalies trečias sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nereikalaujama, jog teisė į išmokas šeimai būtų pripažinta tam iš vaiko, už kurį skiriamos išmokos šeimai, tėvų, kuris gyvena valstybėje narėje, privalančioje mokėti šias išmokas, dėl to, kad kitoje valstybėje narėje gyvenantis kitas iš tėvų nėra pateikęs prašymo skirti išmokas šeimai.

Iš Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalies formuluotės ir struktūros matyti, kad svarbu atskirti prašymo skirti išmokas šeimai pateikimą ir teisę gauti tokias išmokas.

Be to, iš minėto straipsnio formuluotės taip pat aišku, jog pakanka, kad asmenys, turintys teisę prašyti išmokų šeimai, pateiktų prašymą skirti tokias išmokas, kad kompetentinga valstybės narės įstaiga turėtų atsižvelgti į šį prašymą.

Tačiau pagal Sąjungos teisę nedraudžiama kompetentingai valstybės narės įstaigai taikant nacionalinę teisę daryti išvados, kad teisę gauti išmokas šeimai už vaiką turi kitas asmuo, o ne tas, kuris pateikė prašymą skirti šias išmokas.

Todėl, jei yra įvykdytos visos išmokų šeimai už vaiką skyrimo sąlygos ir jei šios išmokos faktiškai yra skirtos, nėra svarbu, kuris iš tėvų pagal nacionalinę teisę laikomas asmeniu, turinčiu teisę gauti tokias išmokas.

(žr. 46–50 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)